

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 12 maja 1954 r.

Nr A-43

T R E Ś C :

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

627 — nr 244 z dnia 8 maja 1954 r. o zmianie Instrukcji nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych 537

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

628 — nr 216 z dnia 28 kwietnia 1954 r. w sprawie organizacji terenowego przemysłu spożywczego 537

Z A R Z Ą D Z E N I A :

629 — Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 9 kwietnia 1954 r. w sprawie zaliczenia urzędów celnych do klas 539

630 — Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 3 maja 1954 r. w sprawie pozwolenia na przywóz z zagranicy niektórych towarów 539

627

UCHWAŁA Nr 244 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 maja 1954 r.

o zmianie Instrukcji nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów uchwała:

wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-8, poz. 76 z późniejszymi zmianami) wprowadza się § 12a o brzmieniu:

§ 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1950 r. — Instrukcja nr 8 w sprawie organizacji we-

„§ 12a. Tworzy się w Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie Wydział:

Wydział	Oddział	Zakres spraw
Kontroli Ruchu Ludności	Ruchu Ludności	Sprawy zezwoleń na zameldowanie na pobyt okresowy i stały, analiza ruchu ludności, zezwolenia na przeniesienie pracowników do pracy w Warszawie, prowadzenie rejestrów pobytu okresowego i stałego.
	Samodzielny Referat Kontroli	Prowadzenie aktualnej kontroli zameldowań ludności oraz kontrola uprawnień do uzyskania zezwoleń na zameldowanie.
	Przesiedleń	Postępowanie w sprawach pozbawiania prawa pobytu, sporządzanie planów osiedleńczych w innych miejscowościach, postępowanie w sprawie przymusowych wysiedleń.
	Ogólny	Sprawy gospodarcze Wydziału oraz sprawy nie należące do innych oddziałów (referatów) Wydziału".

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

628

UCHWAŁA Nr 216 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 28 kwietnia 1954 r.

w sprawie organizacji terenowego przemysłu spożywczego.

W pierwszych latach po wyzwoleniu kraju produkcja artykułów spożywczych w gospodarce socjalistycznej koncentrowała się w przemyśle spożywczym kluczowym, a dopiero w latach 1949—1951 zaczęto ją prowadzić również w przemyśle drobnym, jednak tylko w spółdzielczości inwalidów.

Istnieją możliwości znacznego i szybkiego zwiększenia produkcji terenowego przemysłu spożywczego, o ile stworzone zostaną odpowiednie warunki i formy organizacyjne dla jego rozwoju.

W ostatnich miesiącach 1953 r. także Związek Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych rozpoczął działalność w tej dziedzinie i osiągnął w ciągu krótkiego czasu produkcję wartości około 200 milionów zł.

Terenowy przemysł spożywczy powinien rozwinąć produkcję artykułów, przeznaczoną na zaspokojenie potrzeb miejscowej ludności:

- 1) opartą w zasadzie na bazie rezerw surowców miejscowych oraz na surowcach wtórnych, powstających w przemyśle kluczowym,

2) wykonywaną w drobnych zakładach przemysłowych, nie nadających się do centralnego kierowania, oraz artykułów, które ze względu na swe właściwości nie mogą być dostarczane do miejscowości zbytnio odległych od zakładu produkującego te artykuły.

W celu stworzenia podstaw organizacyjnych dla działalności terenowego przemysłu spożywczego Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Prezydium właściwych rad narodowych utworzą za zgodą Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła przedsiębiorstwa terenowego przemysłu spożywczego, które będą zorganizowane jako przedsiębiorstwa powiatowe lub wojewódzkie.

2. Przedsiębiorstwa terenowego przemysłu spożywczego powinny obejmować drobne zakłady przemysłowe, nie nadające się do prowadzenia w ramach przemysłu kluczowego.

3. Przedsiębiorstwa powiatowe (miejskie) terenowego przemysłu spożywczego powinny objąć zakłady przemysłu spożywczego znajdujące się na terenie powiatu (miasta), których produkcja jest w zasadzie przeznaczona na zaspokojenie potrzeb ludności powiatu (miasta).

4. W przypadku gdy ilość lub zdolność produkcyjna zakładów przemysłu spożywczego na terenie danego powiatu (miasta) nie daje możliwości utworzenia samodzielnego przedsiębiorstwa, zakłady te mogą wchodzić w skład powiatowych (miejskich) przedsiębiorstw wielobranżowych.

5. Przedsiębiorstwa wojewódzkie terenowego przemysłu spożywczego powinny obejmować zakłady przemysłu spożywczego, których produkcja przeznaczona jest na zaspokajanie potrzeb ludności więcej niż jednego powiatu (miasta).

§ 2. Do zakresu działania przedsiębiorstw terenowego przemysłu spożywczego należy:

- 1) produkcja artykułów spożywczych nie wytwarzanych przez przemysł kluczowy lub wytwarzanych w ilości niedostatecznej dla zaspokojenia potrzeb miejscowej ludności,
- 2) produkcja nowych artykułów spożywczych przy wykorzystaniu w pierwszym rzędzie surowców miejscowych i wtórnych,
- 3) świadczenie usług w zakresie przemysłu spożywczego na rzecz miejscowej ludności.

§ 3. 1. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła do zgłoszenia, w ramach wniosków dotyczących reorganizacji administracji terenowej, wniosku w sprawie utworzenia w prezydiach wojewódzkich rad narodowych organów nadzorujących działalność terenowego przemysłu spożywczego.

2. Do czasu utworzenia organów, o których mowa w ust. 1, prezydium wojewódzkich rad narodowych utworzą w ramach wojewódzkich zarządów przemysłu terenowego odrębne komórki organizacyjne (działy) dla spraw terenowego przemysłu spożywczego.

3. Koszty utrzymania organów nadzorujących działalność terenowego przemysłu spożywczego pokrywane będą z kredytów właściwych budżetów terenowych.

§ 4. 1. Zwierzchni nadzór nad przedsiębiorstwami terenowego przemysłu spożywczego sprawuje Minister Przemysłu Drobного i Rzemiosła.

2. Minister Przemysłu Drobного i Rzemiosła uzgadnia z Ministrem Przemysłu Rolnego i Spożywczego roczne plany rejonizacji zbytu terenowego przemysłu spożywczego.

3. Plany produkcji terenowego przemysłu spożywczego powinny być uzgadniane z właściwym terenowo aparatem handlu.

§ 5. 1. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła do złożenia wniosku w sprawie utworzenia w Ministerstwie Przemysłu Drobного i Rzemiosła Centralnego Zarządu Terenowego Przemysłu Spożywczego, do którego zadań będą należeć sprawy planowania i koordynacja zagadnień związanych z działalnością terenowego przemysłu spożywczego w skali ogólnokrajowej oraz sprawowanie zwierzchniego nadzoru nad tym przemysłem.

2. Upoważnia się Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła do utworzenia komisji organizacyjnej Centralnego Zarządu Terenowego Przemysłu Spożywczego.

§ 6. Zobowiązuje się prezydium wojewódzkich rad narodowych do:

- 1) szczegółowego zbadania w terminie do dnia 30 czerwca 1954 r. nieczynnych oraz niewłaściwie wykorzystanych zakładów przemysłu spożywczego na terenie województwa i ustalenia możliwości ich uruchomienia,
- 2) złożenia Ministrowi Przemysłu Drobного i Rzemiosła w terminie do dnia 31 lipca 1954 r. wykazów nieczynnych zakładów przemysłu spożywczego oraz zakładów prowadzonych przez inne przedsiębiorstwa i instytucje, a które powinny być prowadzone przez przedsiębiorstwa terenowego przemysłu spożywczego, oraz przedstawienia wniosków co do trybu przejścia tych zakładów.

§ 7. 1. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego do przekazania prezydiom właściwych rad narodowych wytwórni makaronu, octu i musztardy, przetwórni owocowo-warzywnych, wytwórni win, rozlewni piwa i wód gazowych oraz innych zakładów, które ze względu na ich rozmiar, stan zatrudnienia lub w zasadzie lokalny zasięg działania powinny być prowadzone w ramach przedsiębiorstw terenowego przemysłu spożywczego.

2. Zobowiązuje się Ministra Handlu Wewnętrznego do przekazania prezydiom właściwych rad narodowych wytwórni wód gazowych, rozlewni piwa i wód gazowych, niektórych przetwórni owocowo-warzywnych i wytwórni win, prowadzonych dotychczas przez przedsiębiorstwa i instytucje nadzorowane przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

§ 8. 1. Wykaz zakładów podlegających przekazaniu stosownie do § 7 oraz terminy ich przekazywania ustali komisja powołana przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego pod przewodnictwem dyrektora Departamentu Przemysłu Rolnego i Spożywczego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z udziałem przedstawicieli Ministrów: Przemysłu Drobного i Rzemiosła, Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz Handlu Wewnętrznego. Komisja powinna rozpocząć swe prace bezzwłocznie i ukończyć je najpóźniej do dnia 31 maja 1954 r.

2. Przedsiębiorstwa i zakłady powinny być przekazywane w trybie przewidzianym obowiązującymi przepisami z pełnym wyposażeniem technicznym i kadrami.

§ 9. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła do wygosparowania w ramach reorganizacji resortu 25 etatów dla Centralnego Zarządu Terenowego

go Przemysłu Spożywczego oraz upoważnia się Prezesa Państwowej Komisji Etatów do przydzielenia na wniosek Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła dodatkowych etatów dla Centralnego Zarządu Terenowego Przemysłu Spożywczego oraz odpowiedniej ilości etatów prezydentom wojewódzkich rad narodowych dla organów nadzorujących działalność terenowego przemysłu spożywczego.

§ 10. Upoważnia się Ministra Finansów oraz prezydenta wojewódzkich rad narodowych do przyznania nie-

zbędnych środków budżetowych, związanych z utworzeniem Centralnego Zarządu Terenowego Przemysłu Spożywczego, rozszerzeniem zadań wojewódzkich zarządów przemysłu terenowego oraz utworzeniem przedsiębiorstw przemysłu spożywczego.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

629

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 9 kwietnia 1954 r.

w sprawie zaliczenia urzędów celnych do klas.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1953 r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie ustalenia tabeli stanowisk, kwot uposażenia zasadniczego oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników finansowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 2, poz. 5) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do klas wskazanych w tabeli stanowisk dla pracowników urzędów celnych, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1953 r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie ustalenia tabeli stanowisk, kwot uposażenia zasadniczego oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników finansowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 2, poz. 5) zalicza się:

- 1) Urzędy Celne: w Gdańsku-Nowy Port, w Gdyni, w Gdyni-Poczta, w Szczecinie-Port i w Warszawie-Poczta — do klasy I,
- 2) Urzędy Celne: w Chałupkach, w Cieszynie, w Przemyslu, w Rzepiniu, w Swinoujściu, w Szczecinie-Gumieńce, w Terespolu nad Bugiem, w Tuplicach, w Warszawie-Dworzec Gdański, w Warszawie-Lotnisko, w Węglińcu i w Zebrzydowicach — do klasy II,

3) Urzędy Celne: w Bartoszycach, w Chelmie Lubelskim, w Czeremsze, w Gluchołazach, w Gołkowicach, w Gryfinie, w Gubinie, w Korszach, w Kostrzynie nad Odrą, w Koźlu-Port, w Krakowie, w Krośnie nad Odrą, w Krynkach, w Lubawce, w Łodzi, w Mieroszowie, w Międzyzlesiu, w Muszynie, w Poznaniu, w Słonem (Kudowa), w Stalinogrodzie, w Turosszowie, w Wałbrzychu, w Warszawie-Dworzec Główny, we Wrocławiu i Zawidowie — do klasy III,

4) Urzędy Celne: w Belżcu, w Braniewie, w Chyżnem, w Darłowie, w Dziwnowie, w Gliwicach, w Helu, w Istebnej, w Kołobrzegu, w Kuźnicy Białostockiej, w Lebie, w Łysej Polanie, w Narewce, w Niedzicy, w Rosówku, w Słubicach, w Ustce, we Władysławowie i w Zgorzelcu — do klasy IV.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Handlu Zagranicznego: *K. Dąbrowski*

630

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 3 maja 1954 r.

w sprawie pozwolenia na przywóz z zagranicy niektórych towarów.

Na podstawie §§ 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1953 r. w sprawie opłat celnych i pozwoleń na przywóz towarów z zagranicy (Dz. U. z 1954 r. Nr 2, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się na przywóz towarów wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia pod warunkiem uiszczenia opłat celnych określonych w tym wykazie.

§ 2. Wymiaru przypadających opłat celnych dokonują urzędy celne według zasad ustalonych w załączonym wykazie.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 9 lutego 1954 r.

Minister Handlu Zagranicznego: *K. Dąbrowski*